

ALABALİĞİN TUĞLASI

v2.0 - Mart 2021

20 Yıl Sonra...

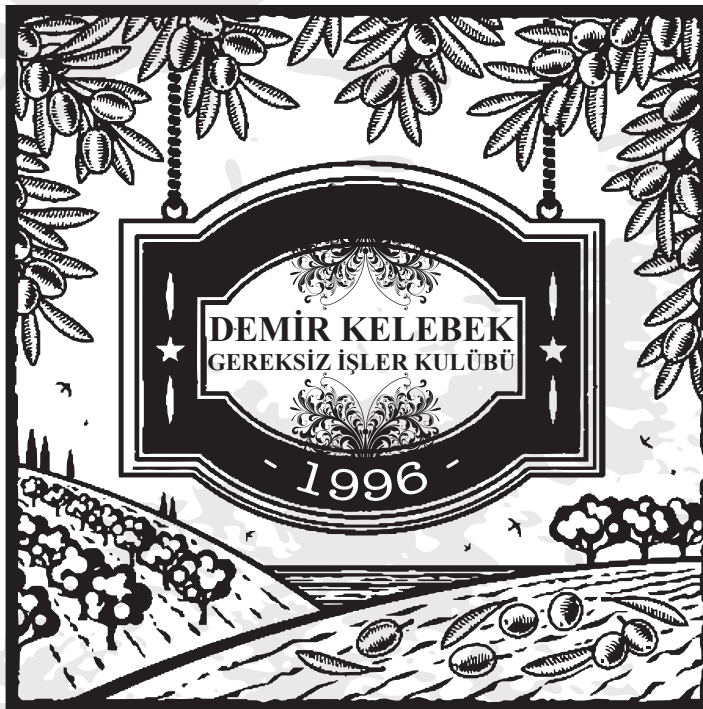
Büyük Alabalık Göçü'nün ardından 20 yıl geçti. Bi daha dönmeyeceklerini düşünmeye başlamıştık artık. Onca kaybın, yoksunluğun ve huzursuzluğun ardından bi sabah bize gülümsediklerini gördüğümüzde yaşadığımız sevince inanamazsınız.

Geçen yıllara, yazlara, kışlara, olan bitenlere rağmen hiç değişmemişler. Aynı sıcaklıkla kucaklıyorlar bizi.

Biz de 20 yıl sonra yeniden, eskiler ve yenilerle buradayız. Burada olmaya da devam edeceğiz...

Çok eskiden dediğimiz gibi... Alabalıkların geçip gitmemesi umuduyla...

alabaligintuglasi@gmail.com

Ve sonra hiç kalmadı...

karanlıktı bir zamanlar
düşlerdeki yalnızlığın
çoğalarak uzaklaşan bir gülümsemeye tutunmuş
ve sanki hoşçakal der gibiydi gözlerin

farkında bile değildi bahçedeki o yaşlı ağaç
sen onu sevdiğinde o sana bakmıyordu bile
ne alaşağı olan zaman
ne de korkularla örülmüş tutkular...
düşe kalka bi çocukluktu seninki

hoşçakal derken bile gülümserdi gözlerin
yanaklarına düşen ağacın gölgesinde
bir bakışınla erirdi hayat
ve sonra... hiç kalmadı!

FİLİZ DAĞKAN

PRELUDE

Bir sonbahar hüznüne bulanmış
karmakarışık hikayeler bütünüydü hayat
dokunmak istediğinde
koşarcasına kaçan
solumak istediğinde
ciğerlerini tıkayan
görmek için baktığında
gözkapaklarına abanan...

sonbaharda bi hüzne bulanmış
gibiydi hayat
kışa merdiven dayayan

yalınlık ve yalnızlıktan öte
geçmişin gölgeleriyle karışan
kimi zaman dimdik
kimi zaman bomboş bir acı
ama çoğu zaman tatlı bir huzur...
bazen can yakan
bazen kalbini tırmalayan
bazense iliklerini kurutan...

ELİF GÖREN

arkada
bahçedeydi
yaşlı kirazın altında
sen otuzikiydin
ben onyedi

bütün bir yaz gibiydi

İLKEM ÖZGÜR

Seni sevmek çok önemliydi
Sırf bunun için işe aldığım cümleleri
taze kelimelerle besliyordum, tüketiyordum sıfırı
Annem bana artık kızılıyordu, o zaman anlamıştım
Seni sevmek
Yalnız kalmaktı.
Yan yana uzanan iki mezar sesizliği
Seni sevmek
Bıçak sırtındaki ışığı gözüne sürüp
Dalıp şehrin kalbine
Nereye gideceğini bilmeyen
Bir serüven kısrığıydı.
Bazen, bazen de şiddet görmüş ülke gibi
Dünyanın kalan parçasına kırgın bakan
Gözaltı morluğuydu bir kadının.
Seni sevmek itiraz etmektir o zaman
Bunun için çok önemliydi.

Yanlış yerde büyüyen çocuklar vardır bilirsin sen
Bir absürd abidesi gibi yanlış yerde duran aşklardan doğan
Öfke gibi bakarlarırken etrafına
günah çıkarmasını unutmuş bir papaz şaşkınlığında
birbirine çarpan dünyaların ortasında seni beklemekti
Yasaklı konuşmanın çocuklarıydı onlar biliyor musun?
Tek nota tek ses tek nakaratta kalan
Tek fırça tek tablo tek renk çocukları...
Ahh bu sosyolojik vakalar deyip gülmekti tüm bunlara
Seni sevmek anlamaktı.
Çoğalmaktı avuçladığın suyu içine çekerek bir okyanus gibi
sevdasına kılıç çeken sarhoşların sabahında uyanmaktı
seni sevmek çok önemliydi.

uyutmuşsa seni bir şiir kitabı kanepede
gecenin ortasında rüya kadar hafif rüzgarlar geçiyor
Akcigerimde duman
Kırık bir cura gibi inlerim anne sandığım saza
Bunun içindir ki yanlış yoldan dönmemektir seni sevmek.
Bir ülkeye bakarken uzak duruyorsun ya benden
Seni sevmek çok ulusluydu işte
Yastığı olmayan nehirler içinde
Samanyolunu izleyen kütük halimdi
Barajlarına takılan başka ellerde ki yüzün,
neyse ki
Alışıyorum uykuzuzluğumda seni sayıklamayı
Kaldırımda yürüyorsun mesela
Arnavut kaldırımını,
bastığın her taşa
bırakarak en sevdiğim parfüm kokusunu ardında
bir it gibi beni dolaştırdığını bildiğim halde
sana dokunmak isteyen bir histi seni sevmek.
Anlamaktı seni sevmek,
Baharın gelişini hissetmek gibi anlamak
Lorca'nın Maria'sını sevdiği gibi özgür
Salome'ye tımarhanede el sallayan Nietzsche
Ölümüne yan yana uzanan Zweig
Yani bir bulut kadar ıslak

Akan gökyüzünü görmekti seni sevmek.
Çok önemliydi anlıyor musun
Bir masanın seni hissetmesi
Çayımı ,kitaplarımı karalamalarımı sırtlayan o ahşaptan
Dalarsın karşı duvara yaslanmış resimlere
Birden duvarda bir boğaz, boğazda mavi balıklar ve
Nazar boncuğu gibi İstanbul renk renk
Ermenistan şarkılarına açılan kapılar
Yahuda'nın pişmanlığını gösteren tablolar
Kıvrak bir kalçaya tutulan alkışlar arasında ağlamasını
erteleyen çirak kız
Seni sevmek anlamaktı tüm bunları
Su ve ateş gibi birbirini aynı anda öldüren
İki doğa elementiydi
Suyun da canı vardı ateşinde diyen şairlerin yanında
büyüdüm ben, bilirsin
Hepsi bundan ibaret canım
Fotografçılar "gül "dediklerinde bana
görmediler
Yüregimdeki diken acısını
Bunun için seni sevmek çok önemliydi çok

HASAN AĞIRDAĞ

Kadıköy Vapurunda..

bu sır bizim mi?
hani o çocukluk acıları
ellerimde küçücük korkular
ne düşlerdik o günlerde
hatırlar mısın?
ben unuttum her şeyi
çocukluğun neşesini
karnımda hep aynı sancı
korkularım
yaşadıklarım
kendimle
yüz yüze.

AHMET SORGUN

Laughter

We're being prepared
By everything that we don't believe in,
By the people in suits with phony smiles in their faces,
By the kid who jumps in the puddle on the street
With real laughter in his cheeks.
We're being prepared by everything which makes us stumble,
Causes us to doubt,
And lets us lose confidence in ourselves.

We're being prepared
By the post man
Who is forcing us to
Face up to our bad choices
By handing us sealed papers.

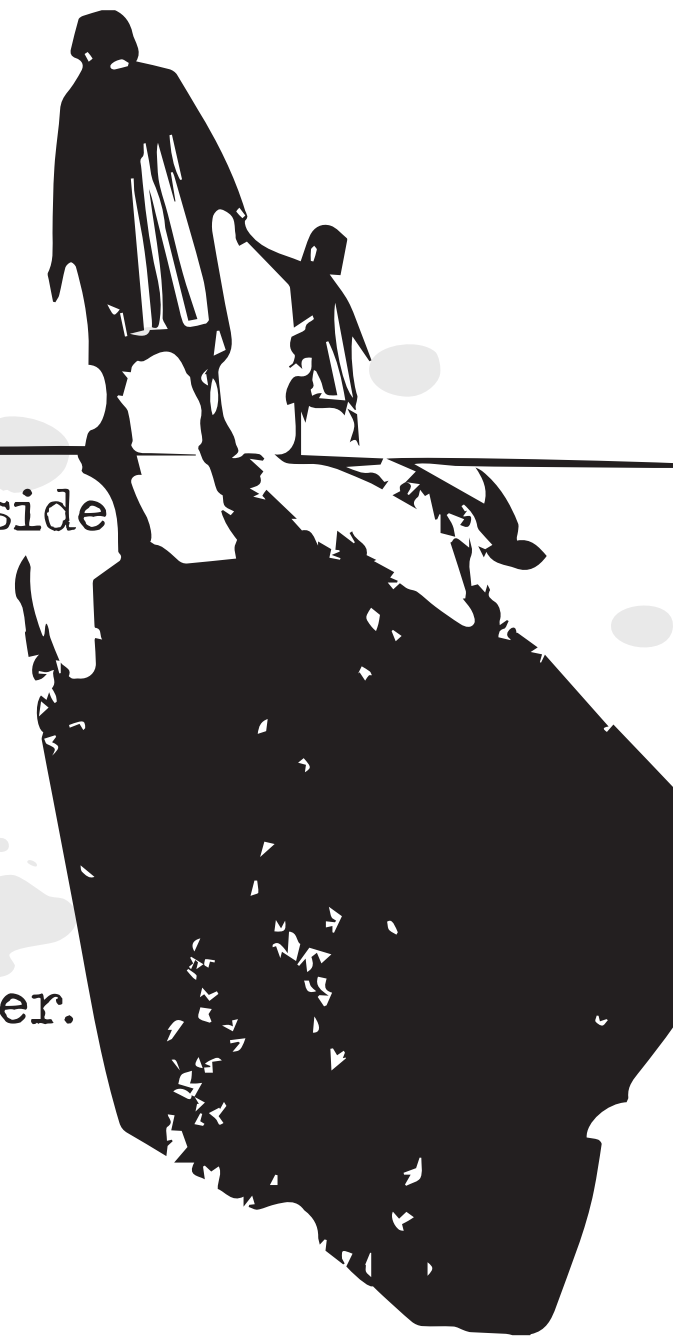
ALABALĞIN
TUĞASI

We're being prepared by this feeling inside
That nothing's gonna change:
Not you,
Not them,
Not anything.

We were being prepared to die
When your father came inside your mother.

We're being prepared by evolution
That turns snow into huge avalanches
Which come crashing down
When we least suspect them,
By that crow that shits on you,
By those lost gloves on the bench,
By that dangling melody of
loneliness.

You're being prepared
By the echoes of your own sound,
Your own voice
Which really tries
Not to be forgotten,
But fades out anyway.

You're being prepared
By that look in your eyes
Which is shimmering with hopelessness,
Which tries to catch the sun
But there's no light there...

It all prepares you for something else,
Something that you're not... yet.

You know that, right?
You are already dead.
Not now,
But in time...
You are dying slowly.
You are dying every day.
You are lost in time,
Stuck in your body,
Unforgiving with no one but yourself.

Time is running out of you.

Still we are being prepared
To dream about our futures,
Our lives
That will remain unlived forever.
We are being prepared by our loved ones
To forget who we really are,
And feel like we are finally complete,
somehow.

We're being prepared
By that laughter at midnight,
Which comes from that dimly lit cosy house at
the corner of that dark and wet street,
With its doors shut and curtains closed
Tightly.

You're being prepared by that laughter which you know
you can't join.

We're being prepared by our own delusional fantasies
Which will make us decide not to do anything
about anything in the end.
We're being prepared by those fantasies to feel more
and more powerless.

I know.

I know that I said, "Cut your strings and you're gonna be ok."

We're being prepared by those scissors.
Do you understand?
The very scissors that we don't know
how many strings they cut before.

We're being prepared by everything
To become this thing
That will hurt us even more
At the end.

BEVAN WRITES

YOL AYRIMI

Bana ayrılan sürenin sonun geldiğimden haberli,
Dünler unutmaya uğruna yarınları özleme vakti değil bu günler.

Gölğelerin arasından güneşi ayıtladığım,
Terleyen avuçlarımda sıkı sıkı tuttuğum,
Bu neyin zaferiydi böyle bir ömür tutduğum.

Ne gül yüzü, ne gün yüzü
Ötelene itelene ağır hasarlı hayatlar altından sağ çıkmak
ne mümkün.

Gamdan damgalanan alaz alaz yüzümün kı yları,
Bir yılkı tayı üstünde
rüzgara meydan okumaktan geliyorsa da,
gençliğin lav parçaları,

Ç ı k ı lanm ı ş bir ömrü, yolun sonunda aç ı p,
etrafa ulu orta sermekten gayri nedir ki şimdi bahar.

Biraz ileride beyaz bir tabela
Üstünde tek yön yol ayrımı yazıyor.

Peki, bu s ı k ı s ı k ı tuttuğum,
neyin umudu avuçlarım böyle terleten.

GÖNÜL DİLEK

EDITH ALMERA

İhtimal ki şu anda o,
Brüksel'e yakın
Bir gölün kenarında
Edith Almera'yı düşünmektedir.

Edith Almera
Kafeşantarlarda muhabbet toplayan
Bir Çigan orkestrasının
Birinci kemancısıdır.

O,
Kendisini alkışlayanlara
Selâm verirken
Gülümser.

Kafeşantarlalar güzeldir;
İnsan,
Orada çalışan kemancı kızlara
Âşık olabilir.

ORHAN VELİ

Gömlek

Asıp dut dalına kollarından
Canını acıtmışça sarıldım
Fısıldayıp dün gitmişsin gibi özlediğimi

Avluda güvercinler
Kapıyı çalmadan giren dost gibi izliyor
Ezan sesinde yaslanıp duvara ağladığımı

Kapanmıyor açtığın pencerem
Rüzgâr geziyor odamda
Bilmiyor kıpırdayan perdeler
Onları arkadaş sandığımı

Bu toprağı çatlatan
Bu yağmuru sen saydığım sessizliğe
Gizliyorum yaşadığımı.

EMRULLAH ALP

KAPILAR

itiraf etmek çok güç geliyor bazen
bütün o tarifsiz olan bitenleri
gözlerim kapalıyken duyamıyorsam
gözlerim açıkken göremiyorum
anlamsız yalanlar söylüyorum kendime
oyunlar oynuyorum insancıklarla
hatırlamak istiyorum çaresizce...
unutuyorum!

güzel günleri düşünüyorum
korkularımla burun buruna geliyorum
korkularımdan bile korkuyorum

bi' kapının önünde
bekliyorum zaman akarken
elim varmıyor onu iteklemeye
elimi bir daha görememekten korkuyorum
konuşamıyorum
güvenemiyorum

kendimden korkuyorum
karanlığa gömülmeyi istiyorum
yapayalnız kalmayı
uzakta, tek başına olmayı
isteklerimden bile korkuyorum

yüzleşmektense acı çekiyorum
acı çekmeyi seviyorum
acıları sevmeye başladığım zaman
sevmekten de korkuyorum

korkular sarıyor her yanımlı
nefes alamıyorum
nefes alamadıkça eriyorum
ama yok olup gitmekten de korkuyorum
kaybolmaktan da
kaybetmekten de...

BERİL TUĞKAN

orba

düşlük ve hemen yanında bir tuzluk.
karabiberi uzatır mısınız? dedim.
bakışı verdi.
sen gerçek misin?

gerçek miyim?

bakar mısınız? dedi.
düşürdüğünüz bir düşünce
öylece...
boylu boyunca uzanmış zamanda!
bir bulan olur da
aman ha!
tehlikeli bir silaha dönüşür sonra.

teşekkür etti.
tuzu uzattı.
yüzünü yazmakta olduğu düşe döndü...

gerçektir.
tuzun karabiberle olan yoldaşlığı kadar...

SELEN NUR ÇALIŞKAN

Ağıt

soğuk duvarlar arasındaydık
bir nehirdi içimizdeki
kollara ayrılan

bana bakıyordun
nehirler gibi
çağıldıyordun

bense üşüyordum
nehirler gibi
ağlıyordum.

susacak değiliz elbet sonsuza dek
bir gün
bir yerlerde
birlikte seyredeceğiz gökyüzünü
ama İskenderiye Feneri'ni yeniden yapmak
iki bin yıl önceki güzelliğini
geri getirmeyecek.

TANSEL ÖGET

karaydı ve bi anlık
kara ve anlık
karanlık...

senin aşkın
bi anlık
ve sonunda
karanlık...

AHMET GİRGİN

Namütenahi

gülümse...

bi gülümse ki gidelim buralardan
uçsuz bucaksız bi yolda
ne beklerse beklesin bizi
ardımızda kalanlara üzülmeden
çocuklar koşuştursun arkamızdan
solukları kesilircesine
yüzlerinde seninki gibi bi gülümseme

akşamüstü serinliğinde
güneş henüz batmamışken
içimizde bi coşkuyla yürüyelim
ağaçlar geçip gitsin yanımızdan
uçuşan üç beş kuş
kendi halinde sarı çiçekler
ve akan o küçük dere

sonsuz uzanırlar olsun yine
ve yok oluşlar bir daha, bir kez daha
dönüp baktığımızda
ya da ne bileyim
burnumuzun dikine koştuğumuzda
ya da tamı tamına olduğumuzda
bi suskunluk kaplasın ikimizi

gökle birleşsin yeryüzü
tepelerde çağıldasın hayat
dizlerimizin yorgunluğunda
unuttuklarımıza
kayıplarımıza
özlemlerimize
yas tutalım

bi öyle bi böyle olsun
bazen öyle bazen böyle olsun
ya da olmasın da
en azından olmuş gibi olsun

elimi bırakma hiç
ağlasam da içimden taşanlara
bırakma
gidelim
gün akşama dururken gidelim
salıncaklarında eğlenen çocuklar gibi gidelim
ama gidelim

dökülüp saçılısam
ya da denize karışıp yorulsam
ya da ne bileyim
o küçük ellerinde solsam da
hayatın bu tarafı bi başka
karanlığından çekip çıkar beni
tut elimi de öyle gidelim
mesafesiz bi aşka

UMUT ÖZ

Garip İnsanlar

Bir muhabbetin selamı ve hakkı var üzerimde
kızıla çalan gökyüzü,
murada eremeyen bir ben yüzü.

Çok insan tanıdı yürek,
hangine gitmeli yorgun beden... İnsanlar garip.

İnsanlar biraz nankör
İnsanlar biraz duygusuz
İnsanlar biraz fakir

Ve insanlar, insanlıktan nasip alamamışlar.

Bir adam tanıdım hikayesi Mecnun'a benzer
sevgisini, sevdasını öyle büyütmüş ki yüreğinde,
ne sevdiğini görür artık gözü, ne de gözler ondaki sevgiyi.

Vurulmuş ademoğlu birine ama bilmiyor ki insanlar garip;

İnsanlar biraz yoksul
İnsanlar biraz müşkül
İnsanlar biraz soğuk

Ve insanlar en acımasız yırtıcı birer hayvan.

Bir kadın gördü bu gözler.

Henüz otuzlu yaşlarında kemikleri üzerine yapışmış virüs.
Acıdan kıvranıyor zavallı, insanlığın gözü kör.

Umutlu gözleri, vasfı bir fakülte tarafından verilmiş insanda
ama bilmiyor ki insanlar garip;

İnsanlar biraz hasta
İnsanlar biraz yasta
İnsanlar biraz...

Bir çocuk sevdi bu eller

üzerinde uçmuyor ne kırlangıçlar ne güvercinler.

Umutla yarınları bekleyen gözler.
Sesinde titrek bir ezgi,
gülüşünde kanı kaynatan tatlı bir türkü,
uzanan insan elini bilinçsizce sıkıyor
bilmiyor işte, çocuk... İnsanlar garip;
İnsanlar biraz şizofren
İnsanlar biraz sapyoseksüel
İnsanlar biraz...
Bir seyyahla kesişti daha sonraları yolum.
Bilinmeyen uzakların adresini sordum.
Kâh kutuplara götürdü üşüdüm,
kâh sahraya bıraktı kavruldum.
Bir zaman eski Mezopotamya'da
kurşunların arasında kaldım.
Bir zaman kervanların develerine takıldım.
Farklı bir yaradılıştı bu da işte
ama ne olursa olsun bilmeliyim ki insandı ve insanlar garip;
İnsanlar biraz aşkta
İnsanlar biraz savaşta
İnsanlar biraz mağlup
İnsanlar biraz galip
Ve insanlar çokça garip...

HASAN ÇİTİR

Geyikli Gece

Halbuki korkulacak hiçbir şey yoktu ortalıkta
Herşey naylondandı o kadar
Ve ölünce beş on bin birden ölüyorduk güneşe karşı
Ama geyikli geceyi bulmadan önce
Hepimiz çocuklar gibi korkuyorduk.

Geyikli geceyi hep bilmelisiniz
Yeşil ve yabani uzak ormanlarda
Güneşin asfalt sonlarında batmasıyla ağırdan
Hepimizi vakitten kurtaracak

Bir yandan toprağı sürdük
Bir yandan kaybolduk
Gladyatörlerden ve dişlilerden
Ve büyük şehirlerden
Gizleyerek yahut dövüşerek
Geyikli geceyi kurtardık

Evet kimsesizdik ama umudumuz vardı
Üç ev görsek bir şehir sanıyorduk
Üç güvercin görsek Meksika geliyordu aklımıza
Caddelerde gezmekten hoşlanıyorduk akşamları
Kadınların kocalarını aramasını seviyorduk
Sonra şarap içiyorduk kırmızı yahut beyaz
Bilir bilmez geyikli gece yüzünden

'Geyikli gecenin arkası ağaç
Ayağının suya değdiği yerde bir gökyüzü
Çatal boynuzlarında soğuk ay ışığı'
İster istemez aşkları hatırlatır
Eskiden güzel kadınlar ve aşklar olmuş
Şimdi de var biliyorum
Bir seviniyorum düşündükçe bilseniz
Dağlarda geyikli gecelerin en güzeli...

Hiçbir şey umurumda değil diyorum
Aşktan ve umuttan başka
Bir anda üç kadeh ve üç yeni şarkı
Belleğimde tüylü tüylü geyikli gece duruyor.

Biliyorum gemiler götüremez
Neonlar teoriler ısıtamaz yanını yöresini
Örneğin manastırda oturur içerdik iki kişi
Ya da yatakta sevişirdik bir kadın bir erkek
Öpüşlerimiz gitgide ısınırdı
Koltuk altlarımız gitgide tatlı gelirdi
Geyikli gecenin karanlığında..

Aldatıldığımız önemli değildi yoksa
Herkesin unuttuğunu biz hatırlamasak
Gümüş semaverleri ve eski şeyleri
Salt yadsımak için sevmiyorduk
Kötüydük de ondan mı diyeceksiniz
Ne iyiydik ne kötüydük
Durumumuz başta ve sonda ayrı ayrıysa
Başta ve sonda ayrı olduğumuzdandı...

Ama ne varsa geyikli gecede idi
Bir bilseniz avuçlarınız terlerdi heyecandan
Bir bakıyorduk akşam oluyordu kaldırımlarda
Kesme avizelerde ve çıplak kadın omuzlarında
Büyük otellerin önünde garipsiyorduk
Çaresizliğimiz böylesine kolaydı işte
Hüznümüzü büyük şeylerden sanırsanız yanılırsınız
Örneğin üç bardak şarap içsek kurtulurduk
Yahut bir adam bıçaklasak
Yahut sokaklara tükürsek
Ama en iyisi çeker giderdik
Gider geyikli gecede uyurduk

'Geyiğin gözleri pırıl pırıl gecede
İmdat ateşleri gibi ürkek telaşlı
Sultan hançerleri gibi ay ışığında
Bir yanında üstüste üstüste kayalar
Öbür yanında ben
Ama siz zavallısınız ben de zavallıyım
Domino taşları ve soğuk ikindiler
Çiçekli elbiseleriyle yabancı kalabalık
Gölgemiz tortop ayak ucumuzda
Sevinsek de sonunu biliyoruz
Borçları kefilleri bonoları unutuyorum
İkramiyeler bensiz çekiliyor dünyada
Daha ilk oturumda suçsuz çıkıyorum
Oturup esmer bir kadını kendim için yıkıyorum
İyice kurulamıyorum saçlarını

Bir bardak şarabı kendim için içiyorum
'Halbuki geyikli gece ormanda
Keskin mavi ve hışırtılı
Geyikli geceye geçiyorum'

Uzanıp kendi yanaklarımdan öpüyorum.

TURGUT UYAR

